

Instrukcja

realizacji pracy dyplomowej pisemnej licencjackiej i magisterskiej dla kierunku *Edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej* i *Edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych*

1. Zasady ogólne

1.1 Praca licencjacka powinna być oparta na analizie przypadku bądź zagadnienia. Dopuszcza się przygotowanie pracy badawczej.

1.2 Praca magisterska powinna być pracą badawczą, opartą na źródłach typu archiwalnego (dokumenty, prasa itp.) lub pracą empiryczną opartą na źródłach wywołanych (np. ankieta) lub na wynikach badań przeprowadzanych przez studenta.

2. Wymogi merytoryczne i zadania pisemnej pracy dyplomowej

2.1 Tematyka prac przygotowywanych na Wydziale Wychowania Artystycznego AJD w Częstochowie powinna być związana z tokiem studiów: dotyczyć wybranych zagadnień historycznych oraz współczesnych sztuki muzycznej i sztuk wizualnych, zajmujących się nimi instytucji, a także problemów edukacji.

2.2 Przygotowanie pracy pisemnej licencjackiej i magisterskiej powinno ukształtować umiejętności:

- samodzielnych studiów literaturowych i źródłowych,
- określania problemów badawczych i metod ich rozwiązywania,
- dostrzegania prawidłowości występujących w obrębie badanych zjawisk oraz właściwego wnioskowania,
- czynnego posługiwania się nabytą w czasie studiów wiedzą,
- konstruowania logicznej wypowiedzi pisemnej,
- posługiwania się jasnym i precyzyjnym językiem,
- samodzielnego przygotowywania tekstu naukowego.

3. Określenie tematu pracy

Tematy pisemnych prac dyplomowych powinny wynikać z problematyki badawczej realizowanej w jednostce organizacyjnej, a także zainteresowań studenta, dostępności literatury i materiałów źródłowych oraz możliwości przeprowadzenia badań.

Temat powinien być możliwie szczegółowy i określać treść oraz zakres podejmowanej problematyki badawczej. Np. w przypadku częstych prac historycznych powinien zawierać trzy elementy:

- podejmowaną problematykę badawczą,
- obszar terytorialny, z którym związany jest wybrany problem badawczy,
- ramy chronologiczne / tło artystyczne mieszczące problem badawczy.

4. Konstrukcja pracy

- Strona tytułowa (wg zał. wzoru).
- Spis treści.
- Wstęp (ok. 3 strony) zawierający uzasadnienie podjęcia tematu, jego definicję, postawione problemy badawcze, omówienie literatury oraz materiałów źródłowych (stan badań), wskazanie ew. problemów towarzyszących realizacji pracy oraz jej krótką prezentację.
- Osnowa – główne treści pracy podzielone na rozdziały zawierające tekst merytoryczny odpowiadający na problemy badawcze zawarte w tytule i wstępie pracy.
- Zakończenie (ok. 3 strony) zawierające odpowiedź na zagadnienia postawione we Wstępie. Zakończenie stanowi syntezę zawartych w poszczególnych rozdziałach wniosków oraz całościowe podsumowanie wyników badań.
- Ilustracje/Wykaz tabel
- Bibliografia zawierająca spis wykorzystanych w pracy źródeł i literatury z podziałem na kategorie. W przypadku publikacji należy stosować kolejność alfabetyczną.
- Aneks zawierający dokumentację naukową (ważniejsze materiały źródłowe etc.)

5. Wymogi redakcyjne

Maszynopis pracy dyplomowej powinien spełniać następujące wymagania:

- format papieru: A4,
- czcionka: Times New Roman 14 pkt,
- odstęp między wierszami: 1,5 wiersza,
- rozmiar marginesów: górny, dolny, prawy - 2,5 cm; lewy (z uwagi na oprawę) - 3,5 cm,
- tekst należy wyrównywać (justować) do obu marginesów,
- w tekście należy stosować akapity,
- wszystkie strony pracy należy numerować w stopce z prawej strony (czcionka o rozmiarze 12 pkt.); pierwszą stroną jest strona tytułowa pracy dyplomowej,
- tytuły rozdziałów należy pisać wersalikami, pogrubioną czcionką o rozmiarze 16 pkt.,

- tytuły podrozdziałów należy pisać pogrubioną czcionką 14 pkt.; nie należy stawiać kropek na końcu tytułów: pracy, rozdziałów i podrozdziałów,
- rozdziały i podrozdziały oznaczamy cyframi arabskimi (np. 1. *treść tytułu rozdziału*, 1.1 *treść tytułu podrozdziału* itd.). Numeracji nie podlegają: Wstęp, Zakończenie, Wykaz tabel i/lub Ilustracje, Bibliografia i Aneks,
- przypisy, powinny być pisane czcionką o rozmiarze 10 pkt. i umieszczane na dole strony,
- stosowane w pracy skrócone opisy bibliograficzne powinny mieć jednolity charakter (wg zał. wzoru),
- uzupełnienia cytowanego tekstu dokonane przez autora lub redaktora książki zamieszcza się w nawiasie kwadratowym,
- wszelkie fragmenty opuszczone w cytatach należy sygnalizować poprzez wstawienie nawiasu kwadratowego z trzema kropkami: [...],
- zalecana objętość pracy: nie mniej niż 50 stron tekstu (bez ilustracji),
- w uzasadnionych przypadkach zaakceptowanych przez promotora, liczba stron może być mniejsza.

UWAGA:

Podczas pisania pracy licencjackiej i magisterskiej obowiązują przepisy prawa autorskiego. Zgodnie z nim, wszystkim wykorzystanym w pracy materiałem (tekst, ilustracje etc.) powinna towarzyszyć informacja o źródle pochodzenia. Niedopuszczalne jest korzystanie z niezmienionych fragmentów cudzych tekstów bez podania źródła.

Opisy bibliograficzne

Wydawnictwo zwarte:

inicjał imienia i nazwisko autora lub inicjały imion i nazwiska autorów, oddzielone od siebie przecinkami. W przypadku ponad trzech autorów należy ograniczyć się do podania pierwszych trzech, zastępując nazwy pozostałych formułą [i in.],
 tytuł dzieła i, jeżeli występuje, podtytuł (oddzielony od tytułu kropką) – z zastosowaniem pochyłej odmiany pisma (kursywy);
 inicjał imienia i nazwisko redaktora naukowego, poprzedzone skrótem oprac. lub red. (w przypadku dzieła zbiorowego),
 oznaczenie kolejności wydania podane cyframi arabskimi, np. wyd. 2,
 części wydawnicze podane cyframi arabskimi, np. t. 2, cz. 4,
 adres wydawniczy (miejsce i rok wydania) (w razie jego braku następujące skróty: b.r.w. /brak roku wydania/, b.m.w. /brak miejsca/, b.m.r.w. /brak miejsca i roku/).

Przykłady:

J. Wolff, *Wybrańcy sztuki. Szkice*, Warszawa 1982, s. 40.

D. Buttler, H. Kurkowska, H. Satkiewicz, *Kultura języka polskiego. Zagadnienia poprawności leksykalnej*, Warszawa 1982, s. 123 i n.

Literatura polska 1918–1975, t. 1: 1918–1932, red. A. Brodzka, H. Zaworska, S. Żółkiewski, s. 300–315.

Publikacja w wydawnictwie zwartym:

inicjał imienia i nazwisko autora lub inicjały imion i nazwiska autorów, oddzielone od siebie przecinkami,

tytuł publikacji – z zastosowaniem kursywy,

formułę [w:],

tytuł wydawnictwa zwartego – z zastosowaniem kursywy,

inicjał imienia i nazwisko redaktora naukowego, poprzedzone skrótem oprac. lub red.,

oznaczenie kolejności wydania podane cyframi arabskimi, np. wyd. 2,

części wydawnicze podane cyframi arabskimi, np. t. 2, cz. 4,

adres wydawniczy (miejsce i rok wydania); a w razie jego braku następujące skróty: b.r.w.

(brak roku wydania), b.m.w. (brak miejsca wydania), b.m.r.w. (brak miejsca i roku wydania).

w przypisie do cytatu z pozycji podajemy numer strony; w przypadku odwoływania się do danej pozycji, ale nie cytowaniu jej, opis poprzedzamy skrótami zob., por.

Przykłady:

J. Warońska, Zbigniew Herbert a kultura masowa, [w:] Kicz, tandeta, jarmarczność w kulturze masowej XX w., red. L. Rożek, Częstochowa 2000, s. 50.

UWAGA: Jeżeli odwołujemy się do rozdziału w pracy jednego autora, stosujemy następującą formę zapisu:

R. Szwed, Prezesi Związku Miast Polskich, [w:] tegoż, Samorządowa Rzeczpospolita 1918–1939. Wybór rozpraw i artykułów, Częstochowa 200, s. 140.

Praca zamieszczona w czasopiśmie:

inicjał imienia i nazwisko autora,

tytuł artykułu – z zastosowaniem kursywy,

tytuł czasopisma ujęty w cudzysłów,

rok wydania,

kolejną liczbę tomu, numeru lub zeszytu w obrębie rocznika.

Przykład:

M. Grabałowska, *Jak integruję dzieci poprzez taniec?*, „Edukacja Elementarna w Teorii i Praktyce” 2006, nr 1, s. 10.

Praca zamieszczona w roczniku:

inicjał imienia i nazwisko autora,

tytuł artykułu – z zastosowaniem kursywy,

tytuł rocznika ujęty w cudzysłów,

kolejną liczbę tomu, numeru lub zeszytu w obrębie rocznika

inicjał i nazwisko redaktora, poprzedzone skrótem red.,

miejsce i rok wydania.

Przykłady:

T. Rygalił-Weźgowiec, *Dorożki w Częstochowie*, „Ziemia Częstochowska”, t. 30, red. M. Antoniewicz, Częstochowa 2003, s. 50.

U. Nowacka, *Analiza postaw studentów*, „Prace Naukowe AJD w Częstochowie. Seria: Edukacja Techniczna”, z. 1, red. A. Gil, Częstochowa 2003, s. 28.

Materiały niepublikowane

Archiwalia:

nazwa dokumentu,
twórca,
miejsce i data powstania,
nazwę miejsca przechowywania (archiwum)
sygnaturę akt.

Przykład:

Sprawozdanie roczne Muzeum Częstochowskiego, Częstochowa 1. 12.2007 r., Archiwum Państwowe w Częstochowie, sygn. ...

Maszynopisy/rękopisy:

inicjał imienia, nazwisko autora,
tytuł pracy – podany w cudzysłowie,
informacja o technice wykonania (maszynopis/rękopis)
charakter pracy (np. praca magisterska),
w przypadku pracy mgr i doktorskiej podać inicjał imienia i nazwisko promotora,
nazwa instytucji, w której pracę wykonano lub gdzie się znajduje,
miejsce i rok napisania.

Przykład:

A. Stawicka, „Dzieje legendy Józefa Sułkowskiego 1798–1984” (maszynopis pracy magisterskiej pisanej pod kierunkiem J. Ziółka), Katolicki Uniwersytet Lubelski, Lublin 1990.

Wywiad:

imię i nazwisko osoby, z którą przeprowadzono wywiad,
miejsce i datę realizacji.

Przykład:

Wywiad z Adamem Kowalskim, Kraków, 15.5.2008 r.

Korespondencja:

imię i nazwisko autora-nadawcy,
imię i nazwisko odbiorcy,
miejsce i data napisania listu.

Przykład:

List Adama Kowalskiego do Jana Kowalskiego, Kraków 15.5.2008 r.

Strona www:

adres strony (w przypisie poprzedzony sformułowaniem „źródło:”),
data dostępu.

Przykład:

Źródło: www.ajd.czyst.pl, [stan z 13.5.2009 r.].

Skracanie opisów bibliograficznych w przypisach

Pełny opis bibliograficzny podajemy tylko za pierwszym razem. Przy każdym następnym odwołaniu do tej samej pracy wystarcza podanie samego tytułu. Jeśli tytuł jest długi, stosujemy wielokropek.

Przykłady:

¹ A. Artaud, *Teatr i jego sobowtór*, tłum. J. Błoński, Warszawa 1978, s. 78.

[...]

⁵ A. Artaud, *Teatr i jego sobowtór*, s. 79.

¹ A. Świeżawski, *Warsztat naukowy historyka. Wstęp do badań historycznych*, Częstochowa 1999, s. 52.

[...]

⁵ A. Świeżawski, *Warsztat naukowy historyka...*, s. 53.

Przy skracaniu należy stosować konsekwentnie w obrębie jednej pracy zapis polski bądź łaciński: tamże – ibidem; tenże – idem; też – eadem; dz. cyt. – op. cit.
Jeśli w obrębie danej pracy powołujemy się tylko na jedną pozycję danego autora, zamiast podawania tytułu można zastosować skrót: dz. cyt./op.cit.

Przykład:

⁵ A. Artaud, dz. cyt., s. 79.

Przy powoływaniu się kilkakrotnie pod rząd na tę samą pozycję, stosujemy formułę „tamże”.
Przy powoływaniu się kilkakrotnie pod rząd na pozycje jednego autora, stosujemy formułę „tenże/taż”.

Przykłady:

¹ E. Polanowski, *Maria Dąbrowska w Russowie i o Russowie*, Kalisz 1976.

² Tenże, *Maria Dąbrowska. W krainie dzieciństwa i młodości*, Poznań 1989, s. 10.

³ Tamże, s. 12.

Powołując się na źródło, z którego korzystamy za pośrednictwem pracy innego autora stosujemy opis bibliograficzny wspomnianego źródła, następnie formułę: cyt. za: i opis bibliograficzny wykorzystanej pracy.

Przykład:

A. Swinarski, *Z wystaw plastyki, „Zdrój” 1920, nr 2, s. 54, cyt. za: J. Malinowski, Sztuka i nowa wspólnota. Zrzeszenie artystów „BUNT” 1917-1922, Wrocław 1991, s. 39.*

Inne uwagi

W opisie bibliograficznym umieszczonym w przypisie i odnoszącym do wykorzystanego cytatu podajemy numer strony. W bibliografii paginację pomijamy.

W przypadku odwoływania się do danej pozycji, ale nie cytowaniu jej, opis poprzedzamy skrótami: zob., por.

Przykład:

Zob. J. Wolff, *Wybrańcy sztuki. Szkice*, Warszawa 1982, s. 40.

Powyższe propozycje opisów bibliograficznych mogą być –zgodnie z potrzebami promotora– uzupełnione np. o nazwę wydawnictwa (vide opis wydawnictwa zwartego). Zastosowaną formułę należy stosować konsekwentnie w całej pracy.

Strona tytułowa pracy

**AKADEMIA IM.JANA DŁUGOSZA W CZĘSTOCHOWIE
WYDZIAŁ WYCHOWANIA ARTYSTYCZNEGO
EDUKACJA ARTYSTYCZNA W ZAKRESIE SZTUKI
MUZYCZNEJ**

**Imię i nazwisko studenta
Numer albumu**

**Tytuł /w języku polskim/
Tytuł /w języku angielskim/**

**Praca magisterska /licencjacka/ przygotowana
pod kierunkiem**

Częstochowa [rok]